

5- Tıp eğitimi ve ilgili konularda esas sorumlu olmak üzere, politik etkilerden arındırılmış, TTb'nin de içinde yer aldığı demokratik yolla seçilmiş, çalışmaları yasal güvence altında olan bir Yüksek Tıp Eğitimi Konseyi kurulmalıdır.

6- Uzmanlaşma eğiliminin yüksekliğinin sonucu olan ve TUS'la ilişkilendirilmeye çalışılan olumsuzlukların, (internlik eğitiminin gördüğü zararlar ve pratisyen hekimlerin "halka hizmet yerine kendi akademik gelecekleri için çalışmalarının") çözümü, pratisyen hekimlik ve birinci basamak sağlık hizmetlerinin çekici, doyurucu hale getirilmesidir. Bunlar yapılmadan TUS'un kaldırılıp, yerine beşinci sınıf sonuna konan sınav ve "matching", sözlü sınav ile seçme yapılmasının hiçbir yararı olmayacaktır. Bu nedenle TTb, bu aşamada TUS'un kaldırılmasına karşıdır.

7- Tıp eğitiminin ve ülkemizdeki hekimlik hizmetinin nitelikliliğini arttırmak için, diğer ülkelerdeki gibi "Board" sınavlarının konması, daha önce aktarılan sorunlar (öğrenci fazlalığı, standardizasyon vs.) çözüldükten sonra ve tıp eğitiminin bütün süreçlerine ilişkin bütünlüklü bir ulusal plan çerçevesinde düşünülmelidir. Böyle bir uygulamaya geçilirken, çeşitli seçeneklerin (kademeli "Board" sistemine geçiş vs.) iyi değerlendirilmesi gerektiği açıktır. Sonuç olarak; tıp eğitiminin genel reorganizasyonu için ciddi adımlar atılmasından sonra, bu tür uygulamaların tartışılması gündeme sokulmalıdır. Bunlar gerçekleştirilmeksizin ve bu aşamada, TTb, hem ulusal "board" sınavına, hem de uzmanlık "board" sınavına karşıdır.

8- TTb, uzmanlık eğitiminin standardizasyonu çalışmalarını desteklemekle birlikte, bu çalışmaların TTb ve diğer gönüllü hekim örgütleri ile (uzmanlık dernekleri vs.) birlikte yürütülmesinde yarar görmektedir.

9- TTb, Aile Hekimliğini varolan sağlık ocağı sisteminin bir alternatifi olarak gören anlayışa karşı çıkmaya devam edecektir. Sağlık Bakanlığının aile hekimliği yaklaşımı ve tasarıdaki aile hekimliği ihtisası ile ilgili yaklaşımlar, bu konunun gerekli derinlikte incelenmediğini göstermektedir. Ülkemizde esas yapılması gereken; temel sağlık hizmetlerini ve bu hizmetlerde çalışan hekimlerin sosyal-mesleki konumlarını güçlendirmektir. Buna hizmet etmek üzere; uzman olma isteğindeki hekimlere, hem bu isteklerine seçenek oluşturacak daha işlevsel bir kimlik ve konum sağlamak, hem de temel sağlık hizmetlerine kalıcı olarak bağlanmalarını özendirerek için belirli bir eğitim programı oluşturulmalıdır.

10- Sürekli eğitim, Türkiye tıp ortamının acil ihtiyaçları arasındadır. Sağlık Bakanlığı, TTb ve Üniversitelerin, diğer kuruluşlar ile de işbirliği yaparak ülkemiz için bir sürekli eğitim sistemi kurmaları gereklidir. Sürekli eğitimde önceliğin temel sağlık hizmetlerinde çalışan hekimlere verilmesi daha son-

ra ise, bütün hekimleri kapsamak üzere genişletilmesi ilke olarak kabul edilmelidir.

KAYNAKLAR

- 1- TTb Merkez Konseyi Başkanı Prof. Dr. Nusret Fisek'in TBMM Tıp Eğitimi Araştırma Komisyonu Başkanı Doç. Dr. Mustafa Kalenli'ye yazdığı 30 Mart 1990 tarihli mektup.
- 2- Tıp Fakültelerindeki öğrenci fazlalığının yarattığı sorunlar, Türk Üniversiteleri Tıp Eğitimi Konseyi Raporu, Mart, 1990. (Bu soruşturma daha sonra tamamlandı. Önümüzdeki sayılarda bu raporun sonuç kısmını yayınlayacağız).
- 3- TBMM 20.2.1990 tarih, 86 no'lu kararı.
- 4- Türkiye Sağlık Sektörü Master Plan Etüdü Mevcut Durum Raporu, Tıp Eğitimi Müfredatı Bölümü.
- 5- TUS, Birinci Basamak Sağlık Hizmetleri, Pratisyen Hekimlik, 16 Hekimin Yazısı, Sağlık ve Toplum, Sayı: 4, 1990

Nevşehir-Kırşehir-Niğde Tabip Odası'ndan Üç Mektup

Geçtiğimiz dönem hekimler ve tabip odası yöneticileri bir çok konuda mağdur edildiler. Bunlar arasında Nevşehir Tabip Odası'nın çok özel bir yeri var. Üç yöneticisi çeşitli illere sürülen Nevşehir Tabip Odası, fiilen kapatılmıştır. Bugün gelinen noktada, yeni hükümetle ilişkilerde önkoşul olarak öne sürdüğümüz bu sürgünlerin geri alınması gereği çerçevesinde Nevşehir Tabip Odası Başkanı'nun Genel Kurul'da dağıttığı mektupları yayınlıyoruz.

"DEĞERLİ MESLEKTAŞLARIM

Tabip Odası yönetimine seçildiğimizde ilk işimiz, o güne kadar bölgede gerçek anlamda işlev kazanamamış olan odanın, gücünü Anayasadan alan bir kurum ve meslek kuruluşu olduğunu kanıtlamak ve kurumlaştırmaya çalışmak olmuştur.

Bu nedenle neler yapmaya çalıştık? Sonra nelerle uğraşıyoruz, özetle anlatmaya çalışacağım.

Öncelikli amacımızın, meslek ahlakını, namusunu, onurunu ve saygınlığını, bilimselliğini, doğruluğunu ve insaniliğini sonuna kadar korumak olduğunu vurgulayarak, hekimlerin hak ve yetkilerini savunan bir kuruluş olduğumuzu hem hekimlere hem de yönetenlere çeşitli sebeplerle yazılı ve sözlü olarak anlatmaya, idareci hekimleri hekimlik mesleğine saygılı olmaya çağırdık. Özetle hekimlerin de isterlerse etkin bir meslek kuruluşları ola-

bileceğini bölgede zihinlere yerleştirmeye çalıştık.

Biz henüz bu kavramları öğretmeye çalışırken bakın başımıza neler geldi?

Seçimle yönetimi devraldığımızın hemen akabinde, Tabip Odası yönetim kurulu olarak bizim de çalıştığımız Nevşehir Devlet Hastanesi'nde döner sermaye payı dağıtımındaki haksızlık ve yanlışlıkları hekimlerden gelen tepki üzerine bu konudaki bakanlık yönetmeliğini de eleştirerek yazılı olarak dile getirdik. Bundan sonra sudan sebeplerle savunmalar alınmaya, idari baskılar yapılmaya başlandı. İçlerinde Oda yönetim kurulu üyeleri de olmak üzere 12'si 1/8 maaştan kesme olmak üzere toplam 17 hekim disiplin cezası ile cezalandırıldı. (Daha sonra bu cezalar 6 ay süren idare mahkemesinden sonra iptal edildi.) Bu arada idari baskılar daha da artarken kamuoyuna Tabip Odası aleyhinde dedikoduların çıkarıldığını duyduk. Hastane ve İl Sağlık Müdürlüğü yöneticileri Tabip Odası diye bir kurumun varlığını yadsıyan ve küçümseyen davranışlar içine girip, hekimleri idari yetkileri ile tehdit edip baskı altına almaya başladılar. Bu arada Hastane Başhekimini hakkındaki yolsuzluk iddiaları da dedikodu aşamasından çıkıp müfettiş soruşturması aşamasına geliyordu.

"Ben yaptım oldu, ben herşeyi bilirim.." düşüncesindeki Başhekim saygısız ve fütürsuzca davranışlarına devam ederek, hekimlerin verdiği istirahat raporlarını çizip iptal ediyor ve bu arada Şubat 1991'de benim de bir raporumu çizmek gafletinde bulunuyordu. Ben de her onurlu hekimin yapacağı gibi konuyu, dilekçeyle Tabip Odama bildiriyor ve dilekçemde şöyle diyordum: "Bu davranış tarafımdan son derece üzüntü ile karşılanmıştır. Eşi benzeri görülmemiş bu davranışı hekimlik yapma hakkına ve T.C'nin bana diplomamda da belirterek verdiği hak ve yetkilere saldırı olarak düşünmekteyim. Bir Başhekimin böyle bir yetkisi olması mümkün değildir. Bu davranışı daha önce başka hekimlere karşı da kullandığını duymuştum. Duyarsız kalındığı takdirde çok tehlikeli boyutlara varabilecek bu gibi davranışlara hekimlik açısından dur diyebilmek için, asıl görevi, hekimlik haklarını savunmak ve yüceltmek olan meslek kuruluşum, Tabip Odama başvuruyorum."

(...)

"Yaklaşan 14 Mart törenleri için Tabip Odasının tüm diyalog isteklerini reddederek, yok sayan İl Sağlık Md.lüğü ve hastane yönetimi ile büyük çekişmelerden sonra gerçekleştirilen tören ve balo gecesinin ertesi günü 15 Mart'ta, Oda yönetim kurulundan üç kişinin (başkan, muhasip ve veznedar) Yozgat, Siirt ve Bingöl'e geçici görevleri fakslla geliyor ve hemen o gün tebliğ ediliyordu. Bu konunun haber ve tepkileri basında ve TTB yayın organlarında duyuruluyordu.

Sürgün olduğuna inandığımız geçici görevlerin bitiminde, yeniden 20 Mayıs'ta göreve başladığımızda ise yine yönetim kurulundan üç kişinin (Başkan, g. sekreter, veznedar) sicillerinin bozulduğuna ilişkin yazılar elimize tutuşturuluyor ve iyice şaşkına çevriliyorduk.

Şaşıryorduk, çünkü bildiğimiz kadarı ile herşeye rağmen devlet memurunun sicilinin bozulması bu kadar kolay olmamalıydı. Birçok cezalarla dosyamızın kabarması ya da kanıtlayıcı belgeler gerekiyordu. Bunların hiçbirini yoktu. Çok önemli olan sicillerimiz tamamen keyfi ve müsvedde çiziktirir gibi ciddiyetten uzak bir tutumla bo-

zuluyordu. Onun bir kaç dakikada kalemle çiziktirdiği bu işlemi bizim kaldıramamız, iptal ettirebilmemiz için idari veya yargı kademelerinde ayrıca uğraşmamız gerekiyordu.

Asli görevimiz olan hekinliğimizin icrası sırasında hiçbirimizin herhangi bir hata, kusur, ihmal, yolsuzluk v.s gibi nedenlerle soruşturmamız dahi yoktu, Hepimiz çok titiz ve dikkatli asli görevlerimizi yapıyorduk.

Biz bu "sivil bozulma" konusuna itiraz ve yargı yollarını ararken de asıl büyük bomba patlıyor ve 19 Haziranda yönetim kurulundan üç kişinin (Başkan, G. Sekreter, Veznedar.) bu defa naklen ve kesin olarak tayini Tunceli, Hakkari ve Bingöl'e çıkıyordu.

Başkan olarak ben tesadüfen o günlerde izinli ve il dışında bulunduğumdan, diğer iki arkadaşımıza aile acele hekimliğe, deontolojiye, insanlığa sığmayan davranışlarla tebliğ ediliyor, arkadaşlarımızın ısrarla istedikleri 1-2 saatlik müsaade bile verilmiyor ve yangından mal kaçırıcasına tebellüğ ettirilerek yine yasalara ve eğilimlere aykırı olarak tebellüğ ve görevden ayrılma bilgileri aynı yazıda birleştirilip o anda görevden ayrılıyorlardı.

Bu çok telaş ve acelenin sebebi sonra anlaşılacaktı. Oda başkanı ben izinli ve İstanbul'da olduğumdan durumu telefonla öğreniyordum. Ancak tayin yerimin neresi olduğu anlamsız bir şekilde saklanıyor ve üç gün sonra ancak bizzat Vali'den öğrenebiliyordum.

İzin bitimi Nevşehir'e dönüp, 1 Temmuz'da göreve başladığımda tayin emri tebliğ edilmiyor ve hiç bir açıklamada bulunulmuyordu. Ertesi gün sebebini öğrenebilirdim 10 gün önce 20 Haziran tarihinde Bakanlıktan" tayinlerin ikinci bir emre kadar tebliğ edilmemesi gerektiğini" emreden faks gelmişti. Bu tarih arkadaşlarıma tebliğin ertesi gününe rastlıyordu. Acelenin telaşın ve yangından mal kaçırıcısına yapılan işin sebebi anlaşılıyordu. Çünkü arkadaşlarım öğrenirse işlenleri durdurma girişiminde bulunacaklar ve göreve döneceklerdi. Bu arada ilin Vali'sine dahi "tayinleri durduran" faksın geldiği söylenemeyebiliyor ve bu da cüretin boyutlarını izah ediyordu."

(...)

"Arkadaşlarım durumu bilmedikleri için ilişik kesme, yolluk v.s işlemlerini mehil müddetleri bitmek üzere olduğundan tamamlayıp görev yerlerine gitme hazırlıkları yapıyorlardı. Bu aşamada öğrenilen yeni durum da yeni sorunlara yol açıyor bakanlık ve valilik arasında gidilip gelinerek yeni eziyetlere, işkencelere yol açıyordu. Sonuçta henüz ne olacağını bilinmediği bu günlerde yapılan genel kurulu bir şans olarak tüm ülkenin hekim temsilcilerine açıklama şansı olarak görüyorum.

Biz, temsil ettiğimiz 300 hekimin haklarını koruyalım derken, Oda yöneticileri olarak takriben bir yıldan beri kendi özlük ve kişisel sorunlarımızla mahkeme, idare v.s ile uğraşmak zorunda bırakılıyor, adeta felç ediliyorduk.

Bu işkencelere maruz kalmamızın sebebi; aydın, çağdaş ve demokrat oda yöneticileri olmamızdır. Yasalardan aldığımız yetki ile hekim haklarını savunmamızdır.

BÜTÜN SUÇUMUZ BUDUR.

Tüm ülkenin duyarlı hekim temsilcilerine saygıyla duyuruyorum."

Dr. Erdal YILMAZ
Tabip Odası Başkanı